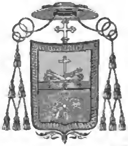
EPISTOLA PASTORALIS

AD CLERUM

POPULUMQUE UNIVERSUM

DIOECESEOS ALGARENSIS

ROMAE

TYPIS S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

1845

FR. PETRUS RAPHAEL ARDUINO

EX ORD. MINORUM S. FRANCISCI CONVENTUALIUM

MISERATIONE DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

ALGARENSIS ECCLESIAE ET UNITARUM

EPISCOPUS

SS. D. N. GREGORII PAPAE XVI.

PRAELATUS DOMESTICUS ET PONTIFICIO SOLIO ASSISTENS

INQUISITOR ORDINARIUS, S. R. M. A CONSILIIS etc.

Venerabilibus Fratribus, ac Dilectissimis in Christo Filiis, Dignitatibus, Canonicis, Animarum Curatoribus, Utrique Clero, Optimatibus, Populoque Universo Dioecesis suae Pacem et Salutem a Domino sempiternam.

Tribus elapsis mensibus, cum inter vos jucundissime versaremur, Ven. Fratres, et Filii in Christo Dilectissimi, ac plurimis sincerae dilectionis officiis Nobis peramanter exhibitis a prima die, qua ad vos peregre adveniebamus ad visendum dulcem Patriam, ad consolandam matrem senio confectam, ad caeteros vel sanguinis vel amicitiae sanctae arctissimo vinculo Nobis conjunctos ex animo amplexandos, jam denuo a vobis cum lacrymis discedebamus, verentes quammaxime, ne faciem vestram essemus amplius visuri. Nam Supremi Ecclesiae Hierarchae voluntati obtemperantibus, ut Athenis legati Apostolici, Syrae vero Praesulis munera obiremus, Graeciam versus longum erat aggrediendum, atque diuturnum iter, quod fere nullam Nobis remeandi ad vos spem relinquebat. Verum quam incomprehensibilia sunt judicia Dei, et investigabiles viae ejus! Quod humana lance motivum doloris pensabamus, et causam lacrymarum, veri gaudii, ac mutuae consolationis principium divinitus factum est. Discedebamus itaque a vobis divinae voluntati morem gerentes, et Divina interim voluntas ipsa ad vos quam ci-

tissime Nos magno gaudio reduces decernebat [illegible] ducentes, ut inter itinera Augustam Taurinoru[illegible] Regi Nostro Augustissimo, ac religiosissimo grat[illegible] turi, illud Nobis inopinato rerum eventu accidit[illegible] gendam Ecclesiam Vestram convenientibus in ura[illegible] perio deligeremur. Hujus vero rei novitate perc[illegible] sensimus cor Nostrum, et stupor, et timor vene[illegible] cipiti cura valde jactati, quid consilii capiendum [illegible] Nos illud fugiebat tristissimum : nemo prophet[illegible] tamen in Apostolicae Sedis, cui nos devinctissi[illegible] futuros jugiter ex corde pollicemur, placitis di[illegible] scentes, omni seposita haesitatione obtempera[illegible] liari etiam Regis benevolentiae pergratum an[illegible] munere comprobaremus.

Gaudete igitur in Domino, Fratres, Fili[illegible] gaudete, quoniam Deus, et Pater Domini [illegible] Misericordiarum, et Deus totius consolation[illegible] in animarum vestrarum consolationem, et [illegible] votis exoptastis, quod enixis precibus a De[illegible] ipsius providentia, quae in sui dispositione [illegible] Nos nempe, nullis licet Nostris meritis, hab[illegible] scopum vestrum, vestrarum animarum, qu[illegible] guine acquisivit, Pastorem, Praeceptorem [illegible]

Gaudium itaque cum privatum, tum [illegible] vestrum hocce nuntium excepit, nec non [illegible] propensi maxime estis, ingenuique vestri [illegible] satores Mysteriorum Dei observantiae conju[illegible] recreant, et suavissima voluptate perfundu[illegible] ne nostra virium tenuitate laetitia haec vert[illegible]

Scimus quidem, scimus quam sub[illegible] ipsis Angelorum humeris formidandum sit [illegible] mus, peculiari Dei auxilio opus esse ad [illegible] obeunda; cum rei hujus summam esse ad [illegible] sti ducere, a venenatis compescere, et [illegible] dulo exquirere, nemo unus ignoret.

Id etiam Nos longa experientia docu[illegible] sionum Praefecti munus exequentes, et [illegible] et Schismaticorum conversionem per qu[illegible] tamque varias mundi plagas peragraremu[illegible] ror deceperat, vel malitia excaecarat, [illegible] Christo lucrifacientes, eorum inde nom[illegible] deremus.

Scimus et illud, quod per Ezechiel[illegible] ecce ego ipse super Pastores requiram g[illegible]

[illegible] enim aequum [illegible]
[illegible] adiremus solemnia
[illegible] obsequia debi-
[illegible] rum, ut ad re-
[illegible] erdotio, et be-
[illegible] biter commotum
[illegible] semper nos, et an-
[illegible] amus. Non enim
[illegible] patr[illegible] . Verum-
[illegible] es [illegible] fitemur, ac
[illegible] tenuitatem agno-
[illegible] duximus, ut pecu-
[illegible] nostrum in obeundo

[illegible] issimi, iterum dico
[illegible] Jesu Christi, Pater
[illegible] e fecit lucescere diem
[illegible] m. Quod flagrantibus
[illegible] istis, admirabili Dei
[illegible] llitur, assecuti estis.
[illegible] ti compotes facti Epi-
[illegible] stus pretioso suo San-
[illegible] cem.

[illegible] licum, quo unusquisque
[illegible] tas, ac religio ad quam
[illegible] res, singulari erga dispen-
[illegible] animum nostrum valde
[illegible] At nimis etiam timendum,
[illegible] in moerorem, et luctum.
[illegible] quam laboriosum, et
[illegible] us, quod suscepimus. Sci-
[illegible] scopalia munia adamussim
[illegible] uberrima pascua oves Chri-
[illegible] ium salutem aeternam se-

[illegible] quum Apostolicarum Mis-
[illegible] Infidelium, Haereticorum,
[illegible] or lustra incumbentes, tot
[illegible] ut quos superstitio, aut er-
[illegible] ignorantia obruerat, Jesu
[illegible] scripta esse in Coelis gau-

[illegible] Prophetam minatur Deus:
[illegible] em meum de manu eorum:

Neque tandem dissimulare possumus, Ecclesiarum regendarum rationem Nobis haud esse ignotam, vel obscuram; Vetustissimam enim in Moldaviae regionibus Bakoviensem Ecclesiam per quinque fere annos gubernavimus, et quot, et quam graves perpessi simus labores, vigilias, atque amaritudines in illo dominico agro excolendo, in quo lappae, et tribuli, et infelix lolium, et steriles inter nitentia culta dominabantur avenae, ipsi etiam scimus. Ex quo fit, ut cum toto illius Episcopatus tempore diei et aestus portaverimus pondus, nova isthaec ad vestram Ecclesiam regendam translatio novis nos obruat angustiis. Et re quidem vera nonne novos in novae suscipiendo Ecclesiae gubernaculo oportet aggredi labores? Oportet enim, ut mandavit Dominus, consolidare quod est in vobis infirmum, aegrotum sanare, alligare confractum, abjectum reducere, et quod periit tali solertia, zelo, charitate quaerere, ut greges in montibus non errent, et in universo colle excelso. Oportet juxta illud Jeremiae evellere, et destruere, aedificare, et plantare. Oportet juxta Apostolum Paulum praedicare verbum Dei, increpare in omni patientia et doctrina, inquietos corripere, pusillanimes consolari, suscipere infirmos, inobedientes vero, vaniloquos, et seductores, qui universas domos subvertunt docentes quae non oportet turpis lucri gratia, redarguere. Oportet, ut paucis dicamus, pro salute vestra, si necessitas id exegerit, animam nostram ponere. Ecquis tot officiorum, curarum, periculorum pondere se pene obrutum non sentiet? Non mirum itaque si multi, ut Episcopatum susciperent, tenebantur inviti, perducebantur, includebantur, custodiebantur (ita ingeniose Augustinus) longe gloriosius est, Episcopatus sarcinam propter Ecclesiae vitanda pericula deponere, quam propter regenda gubernacula suscipere. Verum cum oneri gravissimo humeros jam supposuerimus, neque desperare, neque deficere ultra animo licet; sed omnes nostras sollicitudines, et opera projicientes fiducialiter in Eum, qui perdendo sapientiam sapientum, et prudentiam prudentum reprobando, nec non infirma mundi eligendo, ut fortia confundat, Nos summa bonitate et miseratione ad hoc tam sublime ministerium vocare dignatus est, lumen, robur, et sapientiam affluenter e coelo habituros fore confidimus, ut dilectissimum Gregem Nostrum, pro cujus custodia nullis parcere laboribus parati sumus, in viam salutis aeternae dirigere valeamus. Itaque sicut Nos hujus rei gratia flectimus genua ad Patrem Domini Nostri Jesu Christi, ita vos fratres, filiique charissimi, Dei misericordiam assidue invocate, ut, respiciens in faciem Christi sui in regenda ista Ecclesia consilia nostra dirigat, actiones praeveniat, et sequatur, ut et quae agenda sunt videamus, et ad agenda quae viderimus convalescamus, ut efficaci interventu pientissimae Matris, semperque Virginis Mariae Civitatis nostrae Patronae, cujus Immaculatae Conceptioni Cathedrale templum est dicatum, Beati Michaelis Archangeli tutelaris nostri, Beatorum Apo-

**

stolorum Petri et Pauli, totiusque curiae caelesti
suarum assistricem sapientiam . . . Mittat illam
et a sede magnitudinis suae, ut nobiscum sit, et nob
mus, quid acceptum sit apud eum. Vos in prim
arctissimo promovendae divinae gloriae, animam
bus auro, vel argento, sed praetioso Sanguine A
ptarum, salutis procurandae foedere nobiscum ct
tunc praecipue implorate, dum eumdem Divin
metipsum obtulit immaculatum Deo pro nostram
altare immolatis: ea, quam tunc facitis, Antistitis
nedictione, neque solo ore fluat, sed e corde
cut incensum in conspectu Domini.

Post validissimum hoc infirmitatis nost
nempe, ferventesque preces, quibus foecund
sacro huic muneri cum primis necessariarum
tur, praecipua spei Nostrae anchora vos estis
dium, et corona nostra Dignitates, et Cano
strae Ecclesiae Algarensis, quorum ea semper
ut velut lucernae positae super candelabru
virtutum fulgore luceretis omnibus, qui in
charitatis, humilitatis, modestiae, mansue
tegritatis vestrae odore alliceretis caeteros
qui omnigena eruditione, ac doctrina, eaqu
longo usu hausta polletis, ut in rebus eti
consiliis vestris tuto adquiescere, ac e ves
conatuum nostrorum fructum capere possi
fratre, quasi civitas firma. Id tantum ob n
stus dilexit nos a vobis petimus, ut soll
spiritus in vinculo pacis. Praelatum vestri
ne licet plus vos diligentes, minus diligam
persentiamus quam bonum, et quam ju
in unum . . . quoniam illic mandavit Do
tam usque in saeculum.

Quid vero de vobis dicemus, Pastor
tes, quisque super gregem suum, quos
cubiis pondus diei, et aestus nobiscum
dito Nobis pastorali munere estis adjutore
patris coelestis ad paranda omnibus filiis
Doctores populi, Medici languentium an
ducit ad vitam: multa nobis fiducia est
tio pro vobis, repleti sumus consolatio
audientes fidem vestram, quae est in D
omnes sanctos, quod nemini dantes ull
metipsos, sicut Dei ministros, in multa

det Nobis sedium
coelis sanctis nis,
noret, ut sci-
cerdotes Dei,
non corrupti-
immaculati redem-
haec praesidia
num, qui se-
pro salute ad
oria sit in be-
dicatur . . . si-

aesidium, communes
narum gratiarum,
e coelo nobis derive-
abiles fratres, gau-
Cathedralis istius no-
tae, morumque ratio,
iro pulcherrimarum
Dei sunt, ut eximiae
nis, temperantiae, in-
anda vestigia vestra;
rum agendarum peritia
impeditissimis sagacibus
adjutrice opera maximo
Frater, qui adjuvatur a
m charitatem, qua Chri-
servare velitis unitatem
iosissimum redametis; ut
ut intimo animi solatio
dum sit, habitare fratres
us benedictionem, et vi-

in nostra Dioecesi vigilan-
gendis ad ovile Christi ex-
tare oportet? Vos in cre-
stri, Procuratores in domo
ias subsidia vitae aeternae,
rum, Duces in via, quae
d vos, multa nobis gloria-
superabundamus gaudio:
ino Jesu, et dilectionem in
offensionem exhibeatis vos-
atientia, in tribulationibus,

in necessitatibus, in angustiis, in laboribus, in vigiliis . . . Haec utique omnia, quae Apostolus Corinthiis suis impense commendabat, vos moribus vestris dudum expressisse scimus, dum variis calamitatibus, angustiis rei familiaris, penuria eorum, quae ad vitam sine gravi sollicitudine agendam pertinent, maximis denique difficultatibus, vos a boni pastoris officio abduci non sivistis. Coeterum, Fratres, state in fide, viriliter agite, et confortamini, sit cibus vester, facere voluntatem ejus, qui misit vos, nutrimentum quotidianum spiritus vestri oratio, et Evangelium Jesu Christi, vestimentum Charitas, quae operit multitudinem peccatorum. Quae sursum sunt sapite, non quae super terram; quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, qui cum dives esset, propter nos egenus factus est. Ea, quae blandiuntur carni, et sanguini abesse quam longissime a vobis debent, qui praedicatis Jesum Christum Crucifixum: omnis gloriatio vestra sit in Christo, omnis celsitudo in humilitate, omnis quaestus in lucris animarum. Numquam enim sacer ille Principatus, quem auctore Domino inter vos tenemus, efficiet, ut Nos aliquando oblivio subeat duplicis illius honoris, qui presbyteris, qui bene praesunt, debetur. Numquam animo nostro excidet, quod a principe Apostolorum Nobis inculcatum est, ne simus dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo. Vos quoque imitatores mei estote, Fratres, sicut habebitis formam nostram. Pascite, qui in nobis est gregem Dei, providentes non coacte, sed spontanee secundum Deum. Mementote ex omni vita, et doctrina divini nostri Magistri, in quem nos, tamquam in speculum, inspicere decet, spiritum lenitatis, et mansuetudinis maximopere eluxisse: qui de seipso ait, Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare; et iterum « discite a me, quia mitis sum, et humilis corde. Servum enim Domini, monente Apostolo, non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem, cum modestia corripientem eos, qui resistunt veritati. Levate potius puras manus sine ira, et disceptatione ad Deum, qui solus errantibus, ut in viam possint redire justitiae, veritatis suae lumen ostendit, ut det cunctis, qui Christiana professione censentur, et illa respuere, quae huic inimica sunt nomini, et ea quae sunt apta, sectari. Denique fratres mei, filiique dilectissimi . . . perfecti estote . . . idem sapite, pacem habete, et Deus pacis, et dilectionis erit vobiscum.

Jam vos, quibus institutio, et educatio studiosae juventutis (praeclara ministerii nostri portio) obtigit, quibus efferemus laudibus? Qua potissimum ratione animum vestrum curarum mole pressum erigemus? Qui molestum quidem in se, ac perdifficile, sed Deo acceptissimum, societati utillimum, meritorum feracissimum vitae genus amplexi, qui ad teneras mentes, praestantissimarum artium disciplinis informandas, cerea corda salutaribus morum praeceptis effingenda, ac imbuenda, omnia vestra studia, omnes conatus confertis, qui nulli labori, nulli industriae parcitis, ut eos, qui se institutioni vestrae crediderunt,

iis muniatis praesidiis, quae plurimum faciunt, n hanc feliciter transigendam, sed etiam ad futuram assequendam. Non immerito sane splendori firmam larum in perpetuas aeternitates lucenti per Propu a quibus totius civitatis salus, salus posterorum pendet. A vobis Religio idoneos Altaris Ministros ritissimos Consiliarios, Tribunal justissimos jud defensores, Respublica aequos Magistratus, Pat deposcit. De manibus vestris spem Patriae, de blicae non tantum illibatum, sed necessariae paratu instructum, omnium virtutum splendore ligio, Patria, salus publica, et praesentis aeq etae civitatis novae Jerusalem Conditor De novella vineae Domini Sabaoth germina, qu reditatis vestrae, qui suave Christi jugum a tandum sponte elegistis: quos in isto severi tumque seminario excultos, in tyrocinio m Pastores Ecclesia Algarensis accipiet, quos filium, ita diligimus in visceribus Jesu Chr liquae tenerae plantae in spem patriae succr instituta litteraria translatae, a quibus Patri expectat, obedite Praepositis vestris, et su vigilant, quasi rationem pro animabus vos dio hoc faciant, et non gementes. Si enim quibus hujus lucis usuram, vitamque cum nem accepistis, omnem pietatem, amorem betis, quanto magis id genus vinculis in vos decet, a quibus necessaria ad bene, consequimini?

Nec fas est, vos praeterire silentio, erata Deo, auxiliares Ecclesiae Catholicae Domini castrorum acies ordinata, qui D flammati, segregati a saeculo, poenitentia cipastis, qui inde a prima vestri institu qui sapiunt ultra sobrietatem sentiant) n lumentum utrique reipublicae omni temp in nostra Dioecesi partim annunciatione tium in sacro tribunali reconciliatione, studo ad aeternum tabernacula migrantium animarum opera, praecibus denique ass puli oblatis, de Ecclesia Dei praeclare m stri! quos in adjutorium nostrum Dom messem suam, satagite, ut per haec fi vestram vocationem, et electionem faci

tantum ad vitam
icilios, feliciusque
fulgori stel-
comparamini,
horum maxime
biceps rerum pe-
Status strenuos
optimos cives jure
situr felicitatis po-
utilis conditionis ap-
Natura, Re-
ac futuro illius con-
quirent. Vos vero
in partem he-
in vestra por-
arum, virtu-
clericalis exercitos,
mater unicum amat
Non secus et vos re-
atque ad publica
fructus merito
eis, ipsi enim per-
redituri, ut cum gau-
ipsa natura duce, iis, a
animantibus commu-
honorem, obsequium de-
atoribus vestris adstringi
ateque vivendum media

ligiosi Ordines, gens sa-
ine, ad praelianda praelia
ac proximi charitate in-
ae generi ultro vos man-
(quidquid de vobis ii,
mediocre decus, ac emo-
attulistis; qui hodie etiam
ubi Dei, partim poeniten-
um animarum ex hoc erga-
ctione, subsidiaria in cura
is, ac hostiis pro salute po-
mini. Eja commilitones No-
messis misit operarios in
antis Charitatis opera certam
Si quae sua sunt quaerens

et beneficiorum a vobis perceptorum immemor mundus vos odit, scitote, et Eum, cujus evangelica consilia adoptastis, priorem vobis odio habuisse. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum esset diligeret, quia vero de mundo non estis . . . propterea odit vos mundus. Recogitate, quaeso, eorum, qui pie volunt vivere in Christo Jesu, haereditatem esse persecutionem; nec condignas esse passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in vobis, beatosque a Domino pronunciari eos, qui persecutionem patiuntur propter justitiam, beati estis, inquit, cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos mentientes propter me, gaudete in illa die, et exultate, quoniam merces vestra gloriosa est in coelis.

Vos quoque, quarum quo sublimior gloria est, eo major et cura esse debet, dilectae Christi sponsae, quae intra claustri septa dignam coelo vitam agitis, alloquimur, et hortamur cum Divo Cypriano affectione potius, quam potestate, non quod extremi, et minimi, et humilitatis nostrae admodum conscii aliquid ad censuram licentiae vindicemus, sed quod ad sollicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatione timeamus. Scitote, florem vos esse Ecclesiastici germinis, decus, atque ornamentum gratiae spiritalis, laudis, et honoris opus integrum, atque incorruptum, nec non Dei imaginem respondentem ad sanctimoniam Domini. Ideo est, quod saeculo et carnalibus illecebris abrenuntiantes, tam carne, quam mente Deo servire debetis; et consumando opus vestrum magno praemio destinatum, vobis curae non sit, ornari jam, aut placere cuiquam, nisi caelesti sponso, a quo aeternam in coelis virginitatis mercedem accipietis.

Vos porro, quos Rectores populis suis Deus praefecit, qui patria potestate aliis praesidetis, constanter prae oculis gerite, omnium potestatem, qua a Deo exornati estis, ad laudem et gloriam ejus, qui Auctor utriusque Civitatis est, amplificandam, ad servanda et vindicanda Regis Regum et Domini Dominantium mandata, cum primis impendi a vobis oportere. Vestrum est aeternae non minus, ac temporali subditorum saluti intendere: eos, quacumque potestis ratione, a vitiis, eorumque occasionibus, ac periculis retrahere, ad virtutem et sincerum cultum Divinum adducere, Sacerdotum in his rebus curam, ac sollicitudinem sublevare, tum virga correptionis, quam tenetis, tum exemplo vestro, cujus vis ad bonum maxima est.

Ad vos jam nostra convertitur oratio popule acquisitionis, cives sanctorum et domestici Dei, superaedificati supra fundamentum Apostolorum, et Prophetarum . . . . in quo omnis aedificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, dilectissimae Oviculae, pastorali nostrae sollicitudini divinitus commendatae, ejusdem fidei professione, eorumdem sacramentorum participatione sub uno visibili capite, Christi Vicario, universalis Ecclesiae Pastore, communi omnium

nostrum Patre, Nobis item vestro Antistite vinc
tis coadunata membra mystici corporis, quod
per quem vocati estis in societatem filii ejus Je
stri. Obsecramus autem vos, filii dilectissimi, pe
Jesu Christi, ut idipsum dicatis omnes, et non
sitis autem perfecti in eodem sensu, et in eac
nequis vos decipiat per philosophiam, et inanen
traditionem hominum, secundum elementa mu
Christum. Cum enim e primis christianae doct
ritis, ad gloriam Dei, atque ad animarum nos
conditos, eo unice omnia vota, omnia studia
oportet, ut depositum traditae a majoribus F
rectas nempe de Deo, et sanctissimis religio
tentias fovendo, praecepta Dei, et Ecclesiae
omnes obligationes status, in quo quemlib
dentia posuit, sancte adimplendo, in omn
marum vestrarum vocem audiendo, cursu pe
consummato, cum apparuerit princeps Pastor
riae coronam percipiatis. Gratia Dei sit prin
tivum, voluntas Dei sit regula, Praesentia
sit finis omnium actionum vestrarum.

Cordis autem nostri sensibus ad dilectissi
mum intentis ingenue, nulloque artificio it
quum Nobis est, ut ad thronum gratiae acc
diosissime a Deo Patre, et Domino Jes
Gregorio XVI. Pontifici Optimo Maximo fel
vina sapientia volens adsit, resque ejus ben
quamdiutissime servet vindicem Religionis,
amantissimum Universalis Ecclesiae, cujus
robur, quae ob oculos omnium versantur g
cis tuendis, testatum faciunt. Eum igitur u
salvet Deus semper, et muniat.

Rem vero Christianam dum religiose D
stianae eidem addictissimum Regem Nost
tionibus nostris, quam possumus diligent
cordis affectu psalmi haec verba repetentes
lium de Sancto, et de Sion tueatur eum
sumi, et omne consilium suum confirme
petitiones ejus » et una cum incomparal
Augustis Principibus Ducibus Sabaudiae,
de Coelo Sancto suo.» Probabimus nos
ejus memores Sacrificis laudis Deo semper
speritate tanti Principis, quem veluti am

[illegible] pacis, et charit
[illegible] Ecclesia Dei vi,
[illegible] Domini No
[illegible] Domini Nostri
[illegible] nobis schisma,
[illegible] tentia. Videte,
[illegible] lexum, secundum
[illegible] i, et [illegible] secundum
[illegible] ne [illegible] tis dilec
[illegible] um [illegible] vos ove
[illegible] a vobis digne,
[illibate custodiendo,
[illegible] nostrae mysteriis sen
[illegible] abiliter observando,
[illegible] num Divina Provi
[illegible] Pastoris ani
[illegible] hujus feliciter
[illegible] marcescibilem glo
[illegible] m, Amor Dei sit mo
[illegible] sit praeses, gloria Dei

[illegible] Dioecesis Nostrae bo
[illegible] ate factis, profecto reli
[illegible] ates cum fiducia, stu
[illegible] Christo postulemus, ut
[illegible] er Regnante assistrix di
[illegible] vet, sospitemque eum
[illegible] is amatorem, Pastorem
[illegible] victissimum Apostolicum
[illegible] a ejus juribus Ecclesiasti
[illegible] cum commisso sibi grege

[illegible] commendamus, rei chri
[illegible] n Carolum Albertum ora
[illegible] mis prosequimur sincero
[illegible] mittat ei Dominus auxi
[illegible] tribuat ei secundum cor
[illegible] impleat Dominus omnes
[illegible] conjuge Maria Theresia,
[illegible] Genuae » custodiat illum
[illegible] gratos, et beneficiorum
[illegible] ferentes pro salute, et pro
[illegible] tissimum parentem populi

ejus ex animo redament, et sedentes in tabernaculis pacis perennem habeant memoriam Ejus in benedictionibus.

Speramus quamprimum Nos iterum ad vos pastorali quidem auctoritate, aucta vero benevolentia, et ferventiori charitate venturos. Interim pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, et gratia Domini Nostri Jesu Christi sit cum omnibus Vobis, Fratres, Filiique charissimi, dum primam Pastoralem Benedictionem Vobis impertimur.

Datum Romae extra portam Flaminiam IV. Idus Martii die Pontifici Gregorio Magno Doctori sacro an. MDCCCXLIII.

IMPRIMATUR

Fr. Dominicus Buttaoni Ord. Praed. [illegible] Magister.

IMPRIMATUR

Joseph Canali Archiep. Colosse[illegible] [illegible]